

ZUZANA HANUSOVÁ

Dlouho očekávaná kniha prince Harryho Spare, kterou lze do češtiny přeložit jako „náhradní“ nebo „rezervní“, je v prodeji od 10. ledna. Její destruktivní potenciál je obrovský... V knihkupectvích se během prvního dne vydání prodalo 1,4 milionu výtisků. V Británii se Harryho kniha stala nejrychleji prodávanou knihou v historii. Zároveň se stane bestsellerem nakladatelství Penguin Random House. Dosavadní rekord držela kniha Baracka Obamy Země zaslíbená 2020. Zpráva o knize se dostala na titulní stránky všech důležitých novin. Ani ti, kdo historii a skandály britské královské rodiny nesledují, by neměli mávnout rukou, že jde jen o bulvár. Jde o změnu pohledu západního světa na to, co to znamená být mužem a lídrem v moderní době.

Komentátor Ben Shapiro hovoří o kulturním boji, když srovnává, jak královna Alžběta pojmenovala svou roli lédra, když jí bylo pouhých 21 let a mluvila o službě své zemi, se snahou Harryho definovat se a

usilovat o sebeurčení způsobem, který vidíme v jeho knize. „Být dobrým lídrem se dnes projevuje tím, že jste proti institucím a vše, co děláte, ospravedlňujete tím, že je to váš krok za svobodu.

Patologické stěžování

Moderní vůdcovství prince Harryho je prezentováno tak, že systém je špatný, je třeba se s ním rozejít, a to vše je prezentováno v extrémní formě egocentrického narcismu. (...) Harry se zlobí, že má v královské rodině nějakou roli a že jeho role není primární, že je až druhý v řadě, náhradník. (...) Znamená to, že pokud nejste šéfem instituce, nejste důležitou součástí systému?“, ptá se Shapiro.

Ti, kteří si dosud mysleli, že za rozchodem bratrů stojí nevěsta číslo dvě, Harryho americká manželka Meghan Markleová, se po přečtení knihy shodují, že problém překvapivě leží v samotném princ Harrym. Kniha je podle světových komentátorů natolik intimním svědectvím, že každý čtenář může nyní listovat jejími psychologickými morbiditami a hádat, kde se vévodovo téměř patologické stěžování mohlo vzít.

Zatímco šestidílný dokument Netflixu byl pouhým vhledem do úvah a pochybností o fungování královské rodiny, kniha Spare má být hloubkovou sondou do života Windsorů. Princ Harry v něm zachází do takových podrobností o rodinných sporech, že to urazilo nejen samotné Brity, ale téměř každého člověka, který respektuje cizí soukromí.

Samotný název autobiografie poukazuje na rozdělení rolí mezi Harrym a jeho bratrem Williamem. V dlouhé historii anglické monarchie nebyli druhorození vždy jen náhradníky. Někteří se dostali na trůn z druhého nebo dokonce třetího místa, zejména pokud prvorozený podlehl nemocem nebo intrikám své doby. Při současném průměrném věku dožití a v případě, že první dědic koruny má děti, je ovšem šance, že druhý dědic nahradí prvního, čistě teoretická.

Vzhledem k tomu, že William má tři potomky, je jasné, že princ Harry se nikdy nestane králem. To zjevně přináší mnoha Britům úlevu, o čemž svědčí žebříčky popularity, v nichž vévoda ze Sussexu klesá stále níž a níž.

V těchto dnech Harry obchází média, aby podpořil prodej své knihy. Ačkoli je jeho životopis spíše drama, nezklamal ani účinkováním v komediálních seriálech. Stojí za to podívat se na jeho vystoupení v americké Late Night Show Stephena Colberta. Představení začíná scénou, kdy vévoda přijíždí do studia a s fanfárami se setkává s trubadúry. Během poznámky „to nemuselo být“ se však v záběru objeví Tom Hanks a Colbert Harrymu vysvětlí, že fanfára nebyla určena jemu, načež vévoda začne Hankse zasypávat růžemi. Na to, že se právě chystá představit knihu, v níž pomlouvá všechny členy své rodiny, je to dost nevkusné představení.

Watch Video At: <https://youtu.be/foISUMoozDU>

V samotném pořadu Harry také mluví o tom, jak se nevyrovnal se smrtí své matky, princezny Diany. Prozrazuje, že ve dvanácti letech nevěřil, že jeho maminka zemřela. Byl přesvědčen, že se před médii ukryla a že jednoho dne přijde za ním a Williamem a odvede je do bezpečí. Údajně tomu věřil několik let.

Popis traumatu způsobeného odchodem matky a jeho následné neschopnosti vyrovnat se s touto ztrátou je asi nejsilnějším popisem Harryho příběhu. Když vypráví o tom, jak ho otec ani neobjal, když mu oznámil matčinu smrt, jak mu nedal příležitost pojmenovat, co nejvíce cítí – prostor k normálnímu pláči – musí s ním většina čtenářů soucítit.

Musíme vědět všechno?

Když však pak vyprávění doplní historkami o tom, jak po požití kouzelných houbiček mluvil s popelnicí nebo záchodovou mísou, jak přišel o panictví nebo jak jeho přirození mrzlo, divíme se, proč jsme nuceni dozvědět se všechny podrobnosti z panovníkova života.

Jeden má pocit, že mediální turné Harryho a Meghan je součástí jejich podivné psychoterapie, přičemž jejich terapeut zřejmě vidí podstatu katarze v sebedestrukci. Zdá se, že je to součástí nového trend. Pokud se odhalíte v celé své zranitelnosti, jste silní a autentičtí. Kde je však hranice toho, co potřebujeme vědět o zranitelnosti druhého člověka? Předpokládám, že bodem zastavení by mohlo být soukromí dalších lidí, o kterých ve svém příběhu píšu a kteří mohou mít o stejných událostech opačné názory.

V knize Harry popisuje, jak jednou vyhledal médium, které během sezení oslovila sama Diana a zmínila se o svém synovi s tím, že jí připadalo legrační, že Harryho syn Archie o Vánocích omylem zničil vánoční kouli s portrétem královny Alžběty. Vzpomínal také na Dianu, když si údajně potíral omrzlý penis stejným krémem, který používala jeho matka na obličej. Podobných zvláštností je v knize mnohem více.

Kromě ztráty matky prožil vévoda těžké dětství. Vztah jeho rodičů lze označit za toxický, jeho otec si vzal ženu, kterou veřejnost znala jako jeho milenkou a která byla příčinou hádek jeho rodičů. Dlouhá léta se

dokonce spekulovalo o tom, zda Harryho otcem nebyl jezdecký trenér, s nímž měla jeho matka poměr. Královská rodina si údajně dokonce nechala udělat test DNA, aby tyto fámy vyvrátila.

A pak přišel rok 1997, kdy rok po rozvodu s Charlesem Diana zemřela v autě se svým přítelem ve chvíli, kdy se jejich vůz snažil uniknout dotěrným paparazzi.

Podle týdeníku Der Spiegel, který na téma Harryho destruktivní přitažlivosti zveřejnil dvacetistránkové téma týdne, má brzká smrt rodiče zásadní vliv na přežití dětí v dospělosti, což prý potvrzují údaje z dánské univerzity ze studie na vzorku 189 000 lidí. Dánové hodnotili skupinu lidí, kteří ztratili rodiče do osmnácti let. Ve srovnání s vrstevníky, jejichž rodiče zemřeli v dospělosti, byla u skupiny sirotků a polosirotků dvakrát vyšší pravděpodobnost, že spáchají sebevraždu.

Drž hubu!

Po matčině smrti byl Harry přeložen do Etonu, elitní internátní školy, daleko od své rodiny, v prostředí, kde vládly čistě chlapecké mravy. Silnou stránkou jeho životopisu je popis toho, jak byl se svým traumatem z dětství ponechán sám sobě a jak se teprve díky nezbytné terapii musel vyrovnat s tím, kým byl a co prožil.

Patti Davisová, dcera bývalého amerického prezidenta Ronalda Reagana, se na prince Harryho obrátila. I ona kdysi napsala autobiografii o své rodině. Po vydání knihy Spare napsala Davisová do New York Times článek, v němž Reaganova dcera, které je nyní 70 let, říká, že stále lituje vydání knihy o své rodině.

„Naivně jsem se domnívala, že své rodině lépe porozumím, když se světu svěřím se svými pocity, se svou vlastní pravdou,“ píše Davisová. Během let však zjistila, že to může být složité: „Neexistuje jen jedna vlastní pravda – ostatní, kteří v našem příběhu vystupují, mají také své vlastní pravdy.“

Davisová dále píše, že kdyby mohla dát svému mladšímu já nějakou radu, řekla by: „Drž hubu! Ne navždy, ale alespoň do té doby, než si budete moci situaci lépe vysvětlit. A dokud nepochopíte, jaké únavné následky některá slova způsobují.“ Jako příklad uvedla princovo rozhodnutí označit vlastního bratra za úhlavního nepřítele. „To zanechá jizvy.“

Také se naučila, že k vytouženému cíli nevede, když se člověk o každou pravdu podělí s celým světem. Slavné rodiny, jako je ta její nebo Harryho, budou vždy pod drobnohledem společnosti. „Ale ne všechno je třeba sdílet. To je pravda, které může člověka naučit ticho. Zdá se, že Harry se řídil tvrzením, že mlčení není řešením. Při vší úctě bych mu však doporučila, aby tuto možnost zvážil.“

Davisová se v mládí distancovala od rodiny, změnila si příjmení a zastávala opačné politické názory než její rodiče. V roce 1992 vydala autobiografii *The Way I See It*, v níž se vyrovnává se svou rodinou. Svou matku Nancy Reaganovou popisuje jako chladnou, manipulativní ženu, která se cpe prášky. Bývalého prezidenta hodnotí jako vztahově odtažitého a kritizuje jeho politickou bezstarostnost.

Davisová tehdy své rozhodnutí napsat knihu zdůvodnila tím, že falešné představy o její rodině jen podporují špatné vztahy mezi jejími členy. V roce 2004, když její otec umíral, Davisová vyjádřila lítost nad tím, že knihu vydala. Davisová také popisuje, jak rodina našla cestu k sobě během otcovy nemoci. „V počátečním stádiu alzheimera, kterým můj otec trpěl, kdy měl ještě světlé chvílky, jsem se mu omluvila za to, že jsem před mnoha lety napsala autobiografii, v níž jsem otevřela dveře do našeho těžkého rodinného života,“ píše Davis v *New York Times*.

Nenávidím média, proto do nich chodím...

Harry ve své knize také odhaluje svůj spor s bratrem. Ty jsou podle něj od roku 2016, kdy Harry přivedl Meghan do rodiny, stále častější. Neshody se prý vyostřily natolik, že v roce 2019 William údajně fyzicky napadl svého bratra během hádky o Meghan.

Jejich největším nepřítelem jsou však podle Harryho a Meghan média. Když se podíváme na dnešní mediální obraty, které oba dělají, působí to neupřímně. Ti dva, kteří si stěžují na mediální svět, ho nyní sami plně využívají k utváření svého veřejného obrazu a k astronomickým honorářům, z nichž financují svůj nový život v USA.

Chtěli vypadat jako jiní, novodobí „probuzení (woke) králové“, ale byli příliš ambiciózní na to, aby zůstali ve stínu budoucího krále a jeho manželky. Ačkoli se koruna v Británii pohybuje podle přirozeného následnictví trůnu, místy to vypadá, že se Harry pouští do ostré volební kampaně na příští hlavu monarchie. Údajně má v plánu napsat další díly svého příběhu, ve kterých chce jít ještě hlouběji, a Meghan prý také plánuje vlastní knižní verzi příběhu. Spoušť, kterou za sebou zanechávají, jim však rozhodně nepřinese vytoužený klid.

| [Deník Postoj](#)

■ ■ ■ ■ ■ (1 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

